

den afgørelse, ved hvilken retten endeligt blev pågældende frataget, eller efter den dom, ved hvilken der nægtedes ham tilladelse til på ny at udøve kaldsvirksomhed.

Stk. 7. Når en af de ovennævnte personer – midlertidig eller endeligt – fortaber retten til at udøve kaldsvirksomhed, udsteder sundhedsstyrelsen offentlig bekendtgørelse derom. Såfremt retten fratages ved dom i en offentlig sag, skal anklagemyndigheden give sundhedsstyrelsen meddelelse derom. Sundhedsstyrelsen kan lade de heromhandlede domme offentliggøre.

Stk. 8. Såfremt en af de ovennævnte personer, der har mistet retten til udøvelse af kaldsvirksomhed, vedblivende udøver sådan virksomhed, straffes han med bøde eller hæfte i indtil 3 måneder.

§ 6. Sundhedsstyrelsen forestår og leder indsamlingen og bearbejdelsen af det medicinal-statistiske materiale, hvis resultater offentliggøres ved dens foranstaltning; den fører fortegnelse over alle til udøvelse af læge- og tandlægepraksis berettigede personer, ligesom samme forpligtelse kan pålægges den med hensyn til andre under dens tilsyn stående autoriserede personer; den udgiver årlig en fortegnelse over disse – samt over dyrlæger på grundlag af veterinærdirektoratets indberetning – hvorhos den udgiver samlingen af den civile medicinallovgivning. Om sundhedsstyrelsens virksomhed gives årlig beretning til indenrigsministeren. Beretningen offentliggøres.

Organisation og forretningsgang

§ 7. Medicinaldirektøren, der skal være læge, er chef for sundhedsstyrelsen.

§ 8. Indenrigsministeren beskikker et antal særligt sagkyndige til i fornødent omfang at bistå sundhedsstyrelsen.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte særligt sagkyndige udgør under forsæde af medicinaldirektøren sundhedsstyrelsens sagkyndige råd. Rådet tiltrædes af 2 af indenrigsministeren for 6 år ad gangen udpegede repræsentanter for de kommunale råd. Rådet afholder ordinære møder 2 gange årligt samt ekstraordinære møder i det omfang, forholdene kræver det. På møderne forelægger medicinaldirektøren en oversigt over sundhedsstyrelsens virksom-

hed, ligesom spørgsmål af principiel betydning for landets sundhedsforhold er genstand for drøftelse.

Stk. 3. Sygehusrådet, statens seruminstitut, statens husholdningsråd, statens vitaminlaboratorium og praktisk sundhedsmæssige undersøgelser, statens laboratorium for pesticidundersøgelser, levnedsmiddelinstitutet, det i § 5 i lov om et levnedsmiddelinstitut m.m. nævnte råd, samt de i lovgivningen om apotekervæsenet omhandlede institutioner og nævn yder efter anmodning sundhedsstyrelsen fornøden bistand.

Stk. 4. Såfremt en sags behandling forudsætter sagkundskab, som sundhedsstyrelsen selv, herunder de i stk. 1 nævnte særligt sagkyndige, eller de i stk. 3 nævnte organer ikke er i besiddelse af, kan styrelsen tilkalde andre sagkyndige til at deltage i sagens behandling.

§ 9. Reglerne om sundhedsstyrelsens forretningsgang og organisation, herunder om de opgaver, der påhviler de særligt sagkyndige, fastsættes af indenrigsministeren.

Statens seruminstitut

§ 10. Statens seruminstitut, der hører under indenrigsministeriet, er landets centrallaboratorium, for så vidt angår human bakteriologi, virologi og serologi m.v.

Stk. 2. Instituttets ledelse varetages af en direktion, bestående af en faglig direktør og en administrativ direktør.

Stk. 3. Der nedsættes et tilsynsråd for instituttet. Rådet består af medicinaldirektøren som formand samt 2 medlemmer udpeget af indenrigsministeren, det ene efter indstilling fra sundhedsstyrelsen.

Stk. 4. Indenrigsministeren fastsætter regler om direktionens (direktørernes) og tilsynsrådets virksomhed m.v.

§ 11. Indenrigsministeren fastsætter regler, herunder om betalingen, for instituttets udlevering af præparater og udførelse af undersøgelser m.m.

Lovens ikrafttræden

§ 12. Denne lov træder i kraft den 1. januar 1933. Fra samme tidspunkt ophæves lov nr. 111 af 30. april 1909.